

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για τις αρετές του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του **Αγίου Σάββα** Κυριωτίσσης Βεροίας το απόγευμα της Τετάρτης 4 Δεκεμβρίου 2024.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο αναφέρθηκε στις αρετές και τα χαρίσματα του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου λέγοντας μεταξύ άλλων:

«Σάββα θεόφρον, έγ-κρα-τείας λύ-χνος ἄσβε-στος ... πύργος ἀκλό-νη-τος τῆς ὑπομονῆς», ψάλλει ο ιερός υμνογράφος προς τιμὴν του εορ-ταζομένου μεγάλου οσίου της Εκ-κλησίας μας, του οσίου Σάββα του ηγιασμένου, ο οποίος κατέχει

εξέ-χουσα θέση μεταξύ των οσίων και θεοφόρων πατέρων, οι οποίοι «ταῖς τῶν δακρύων» αυτών «ροαῖς τῆς ἐρήμου τό ἄγο-νον ἐγεώρ-γη-σαν».

Και δεν την κατέχει, επειδή το επεδίωξε, αλ-λά επειδή με τους πο-λυετείς και επίμονους ασκητικούς του πόνους και αγώνες ανήλθε την ουρανοδρό-μο κλίμακα της α-γιό-τη-τος και έφθασε δι' αυτής μέχρι τον Θεό.

Πολλές οι αρετές και αναρίθμητα τα χαρί-σμα---τα που στόλιζαν την κα-θαρή από την άσκηση ψυχή του οσίου. Θα εστιάσουμε όμως σε δύο από αυτές οι οποίες είναι απαραί-τητες και ανα-γκαίες και για τη δική μας ζωή, και για τη ζωή του κάθε ανθρώπου.

Η πρώτη είναι η εγκράτεια. Ας μην βιαστούμε να πούμε ότι η αρετή αυτή δεν αφορά εμάς που ζούμε και αγωνιζόμαστε στον κόσμο αλλά μόνο τους μοναχούς και τους ασκητές που εγκατέλει-ψαν τα εγκό-σμια και α-φοσιώθηκαν στον Θεό, γιατί η αρετή της εγ-κρα-τείας είναι βασική και θεμελιώδης για κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο. Είναι βασική και θε-μελιώ-δης για κάθε άνθρωπο που δεν θέλει να είναι έρμαιο των παθών του, για κάθε άνθρωπο που δεν επιθυ-μεί να άγε-ται και να φέρεται από τις αδυναμίες του.

Η εγκράτεια είναι το χαλινάρι εκεί-νο που συγ-κρατεί τις παρορμήσεις μας, ώστε να μην παρασυ-ρό-μεθα από αυτές, αλλά να βαδί-ζου-με τον δρόμο που θέλουμε να ακο-λου--θήσουμε και να μην τον εκθέ-τουμε στον κίνδυνο να παρεκτρα-πεί και να καταποντισθεί.

Δεν υπάρ-χει αρετή και δεν υπάρ-χει κανένα καλό το οποίο μπο--ρού-με να επιτύχουμε στη ζωή μας χωριά την εγκρά-τεια, γιατί ο άνθρω-πος, εξαι-τίας του προ-πα-τορικού αμαρτήμα-τος, έχει μία φυσι-κή ρο-πή προς το κακό. Ελκύεται από αυτό, για-τί του φαί-νεται πιο εύκολο, πιο ευχάριστο, πιο ανώδυ-νο. Αν δεν έχει την εγ-κράτεια να κυ-ριαρχήσει στην επι-θυ-μία του, να κυ-ριαρ-χή-σει στη θέλη-ση του, τότε παρασύ-ρεται και οδηγείται στο κα-κό και την αμαρτία.

Εγκρά-τεια χρειάζεται για να μην οργίζεσαι, για να μην υπερη-φα-νεύ-εσαι, για να μην πέφτεις στον πει-ρασμό της πλε-ο--νεξίας και της κα-τα--κρίσεως. Εγκράτεια χρει--ά-ζεται για να μπο-ρείς να νη-στεύεις, για να μπορείς να προσεύ-χεσαι, για να μπο-ρείς να διατηρείς την ψυχή σου καθαρή από τις επιρροές και τις επιδρά-σεις του κόσμου, γιατί χωρίς αυτήν δεν μπορείς να κάνεις ούτε τα στοιχειώδη βή-ματα στην πνευ-ματική ζωή.

Αν όμως η εγκράτεια είναι η αρχή και το θε-μέλιο της πνευμα-τικής ζωής, η υπομονή είναι η αρετή που χρειάζεται για να προοδεύσουμε σ' αυτήν. Διότι η υπομονή είναι αυτή που μας βο-η-θά να μην απογοη-τευ-όμαστε, όταν

συνα-ν-το---ύμε δυσκο-λίες και πει---ρα-σμούς και αντιξο-ό-τητες, και να μην εγ-καταλείπουμε τον α-γώ-να. Η υπομονή είναι αυτή που χρειά-ζεται για να συνεχί-ζουμε την προ-σπάθεια με χαρά, ανεξάρ-τητα από το τι λέγουν οι άλλοι γύρω μας, μέχρι να επιτύ-χου-με τον στόχο μας. Η υπομονή μας χρειά-ζε-ται και όταν παρά την προσπά-θειά μας απο-τυγ--χάνουμε και όταν παρά τον αγώνα μας πέφτουμε, ώστε να σηκωνόμαστε και πάλι και να αρ-χίζουμε μία νέα προσπάθεια.

Η υπομονή μας είναι απαραίτητη, γιατί ο πνευ-ματικός αγώνας αλλά και ο κάθε αγώ-νας στη ζωή μας, δεν είναι υπόθεση λίγων η-με-ρών ή λίγων μη-νών, αλλά είναι μαρα-θώνι-ος. Είναι αγώνας που διαρ-κεί σε όλη μας τη ζωή, και χωρίς αυτήν δεν θα τον ολο-κληρώ-σουμε ποτέ.

Γι' αυτό και εμείς ας οπλισθούμε με την αρετή της εγ-κρατείας και της υπο-μονής και ας «τρέχουμε τόν προκεί-με-νον ἡμῖν ἁγῶνα», και τον πνευ-ματικό και τον καθημερινό αγώνα της ζωής μας, έχοντας πάντοτε ως πρότυπο το παρά-δειγ-μα της ζωής των αγίων μας, και ιδιαιτέ-ρως του εορταζομένου σή--με-ρα οσίου Σάββα του ηγιασμένου, ο ο-ποί-ος στην έρημο της Παλαιστίνης αγωνί-σθη-κε σε όλη του τη ζωή με υπομονή και καρτερία μέσα σε σκληρές και δύσκολες και απará-κλητες συνθήκες, υπομένοντας την έλλειψη και των απολύτως αναγκαίων για τη ζωή του ανθρώ-που. Και έτσι νίκη-σε τη σάρ-κα και τις απαιτή-σεις της. Νέκρωσε τον πα-λαιό άνθρωπο και υπέ-ταξε το θέλημά του στο θέλημα του Θεού, και φάνηκε ισχυ-ρός έναντι των πει-ρασμών και των θλίψεων, αλλά και ένα-ν-τι των απλών και κα-θη-με-ρινών προβλημάτων της ζωής, ώστε να απολαμβάνει τώρα τη μα-κα-ρι-ό-τητα της αιω-νίου ζωής κοντά στον Θεό, στην οποία ανα-μένει και όλους εμάς που ήλθαμε απόψε για να εορτάσουμε και να πανηγυρί-σουμε την ιερά μνήμη του, αλλά και να ζητήσουμε τις πρεσβείες και την ευλογία του.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει «Τιμή αγίου μίμησις τῆς ζωῆς αὐτοῦ». Αν θέλουμε πράγματι να τιμήσουμε τον μέγα όσιο της Εκκλησίας μας, τον άγιο Σάββα, ας αγωνισθούμε με την εγκράτεια και με την υπομονή να πλησιάσουμε τη ζωή του.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK